

han syntes, det var noget haardt at forlange saa store Garantier for, at de paagældende virkelig skaffe sig de tilstrækkelige Pengemidler til Stede. Jeg vil sige, at efter den Plan, vi have liggende for denne Kvindendstilling, kunde det jo slet ikke nytte at begynde paa denne, hvis man ikke kunde skaffe en saadan Sum, som der her kræves; uden den kunde man i Virkeligheden ikke med Nøiemelighed begynde paa Foretagendet, saa jeg mener ikke, at vi her have udtrykt andet end, hvad der ligger i Sagens Natur. Jeg vil sige til det ærede Medlem fra Ringløbing, der ogsaa syntes noget beghymret over de 15,000 — hans Bekymring var dog ikke større, end at han ikke en Gang vilde stemme for denne Sum — at vi ere nogenlunde rolige ved dette Beløb, thi det fremgaar af Forhandlingen i Udvalget med den ærede Minister, at han vil kunne nøjes med denne Bevilling, og da det er ham, som oprindeligt har stillet Forslaget, betragter jeg ham som en ganske naturlig Repræsentant for Udstillingskomiteen. Naturligvis vide vi, at saavel den højtærede Minister som Udstillingskomiteen kunde have ønsket Bevilningen større, men de kunde dog ogsaa modtage den i denne Størrelse.

Hvad Anhøltspørgsmaalet angaar, kan jeg henholde mig til, hvad det ærede Medlem fra Grenaa (W. Dinesen) bemærkede, og til den højtærede Minister skal jeg sige, at efter hans Udtalelser vil jeg tage mit Forslag tilbage. Det kan ikke nytte noget at forsøge paa at paatvinge Ministeren en Bevilling, som han ikke mener at kunne bruge i det næste Finansaar. Men jeg glæder mig ved at slaa fast, at den højtærede Ministers Udtalelser tyde paa, at han er villig til at undersøge Sagen i det Aar, der nu kommer, og det næste Aar vil være villig til at begynde paa denne Sag. Derimod vil jeg slet ikke sige, at der i Finansudvalget er Enighed om, at vi overhovedet skulle begynde paa en Havn ved Anholt; der er meget stor Uenighed derom. Men det, som med Rette kan kræves, er, at vi endelig en Gang komme til at forhandle om en Plan her over og komme til en Afgørelse af denne Sag. Det skyldes vi den store Fiskerbefolkning, for hvilken dette Spørgsmaal er af saa stor Betydning.

Med Hensyn til Sultefuren har jeg modtaget Ministerens Erklæring med Tilfredshed. Det er jo ogsaa de samme Udtalelser, som ere faldne i Finansudvalget, og jeg tror ogsaa, at Tingets Indtryk deraf vil være, at denne uhyggelige Ræst af gammelt Barbari om ganske kort Tid vil forsvinde.

Jeg skal endnu kun sige et Par Bemærkninger til det ærede Medlem fra Lebring, der saa stærkt angreb Subventionen af en Dampskibsforbindelse mellem Simsfjordsbøyerne og England. Det ærede Medlem havde overordentlig mange Grunde at anføre derimod, blandt andet, at, da det hele nærmest var baseret paa Udførsel af fersk Kød, kunde en saa uregelmæssig Forbindelse slet ikke gaa. Men det er det, der først skal prøves, hvor regelmæssig eller uregelmæssig Forbindelsen vil blive. Desuden er den ikke udelukkende baseret paa fersk Kød; der er ogsaa Tale om Flæsk, Smør, Æg og forskellige andre Produkter; saa det er ensbødig at hænge sig alene i Kødudførslen. Det ærede Medlem nærer Frygt for, at Isforholdene ville være saa uheldige, at man meget ofte om Vinteren ikke kunde anvende Havnene der, Nysbøing paa Mors, Odde-sund og Lemvig. Jeg tror, at han noget overdrev Forholdene; thi i en Vinter som denne vil man hele Tiden kunne besejle disse Havne. Det ærede Medlem tænker vist nok for meget paa den forrige Vinter, som dog var en Undtagelse. Forholdene ere ikke værre, end at en eller to af disse Havne kunne besejles undtagen under meget strenge Vintre. Det ærede Medlem mente, at Kravet var kommet fra Lemvig alene, men det er en Misforstaaelse. De Landboforeninger, hvis Repræsentanter have været samlede i den Anledning, høre hjemme i forskellige Egne. Der var saaledes Repræsentanter fra Thy, i alt Fald fra Syd-Thy, fra Salling, fra Mors, Holstebro- og Lemvig-egnen; det var saaledes ikke udelukkende en enkelt Egn, der var interesseret heri. Samtlige Simsfjordsbøyer med Undtagelse af Aalborg, have tiltraadt Planen, have givet den deres udtrykkelige Tilslutning, hvilket jo tiltigt betyder, at de ogsaa ville tage deres Del i den pekuniære Risiko ved Sagens Fremme. Det synes, at thude paa, at der er en ikke saa ringe Tro paa Sagen hos de paagældende interesserede. Jeg vil ikke paatage mig nogen Garanti i den Henseende; thi det kan jeg ikke, hverken jeg eller det ærede Medlem kan overse Forholdene. Bevillingen er ogsaa givet i den meget hypotetiske Form, at kun, hvis Planen viser sig gennemførlig, staar Subventionen til den ærede Ministers Afbenyttelse. Det ærede Medlem undrer sig over, at vi vare gaaede saa glat ind derpaa; og han møder her paa en Gang med en Spydighed og en Kompliment. Efter den grundige Undersøgelse, som vi ellers foretage af de Forslag, vi have for, havde det undret ham, at vi vare gaaede saa glat ind paa dette, og han forklarer det